

“ப்ரவ்ருத்தி தோஷ யதார்த்த பலன்” பலன் என்பது “ஸத்ய காலாந்தரிய பல நிஷ்பத்தே ஸம்ஸய:” பலன் என்று சொன்னால் சிலது ஸத்யா பலன் கொடுக்கின்றது. சிலது காலாந்தர பலன் தரும். பலன் இரண்டு விதத்தில் உள்ளது ஸத்ய பலன் காலாந்தர பலன். “காலாந்தர அநிஷ்பத்தி ஹேது விநாஸாத்” ஸத்ய பலன் என்பது கஜதி, தோக்தி என்று இருக்கு. காலாந்தர பலன் என்பது கர்ஸதி, பவதி என்று இருக்கு.

“ஆஸ்ரே விநாஸனா பல அநிஷ்பத்தி” யாகம் பன்னத்துல ஹேது லயிச்சு போயிடுத்து ஆனால் அதற்கு பலன் உண்டா கேட்டால் அது சொல்ல முடியாது. காலாந்தரத்தில் உடனே பலன் உண்டாகிறதால் யாகாதிகளுக்கு புன்னியம் உண்டு.

“ப்ரான நிஷ்பத்தே வ்ருஷபலத் தஷ்யாத்” முதல் வ்ருஷம் இரு

க்கதால பலன் உண்டு. முதல்ல வ்ருஷம் உண்டானதா இல்லை பலன் முதல்ல உண்டானதா என்றால் அதை சொல்லவே முடியாது அது பீஜாங்கிர ஞாயம் சொல்றா. பீஜங்கிரத்துக்கு அனூலம் சொல்றா. இன்னொன்று பீஜாங்கிரத்துக்கு நிர்மூலம் சொல்றா.

காரணம் இல்லாமல் காரியம் இல்லை. “ந அஸது” ஒன்று இல்லாமல் இன்னொன்று உருவாகுமா “ந ஸது” இருக்குங்கிறது இருக்கனுமா “ந ஸது ந அஸது ந ஸதுஸது” ஸதுவாவும் இருக்கு அஸதுவாவும் இருக்கு, இல்லாமலும் இருக்கு, இருக்கதாவும் இருக்கு. “ஸ ஸதோர் வைதர்ன்யாத்” ஸதுக்கும் அஸதுக்கும் பாதியா இருக்கு. ப்ரபஞ்ஜம் அப்படி தான் சில பேருக்கு ஸதுவாவும் அஸதுவாவும் இருக்கு.

காலாந்த்ர பலன் அபவர்கமா இருக்கு யாகாதிகளுக்கு. அபவர்கத்துக்கும் பலத்துக்கும் சம்பந்தம் இருக்கு. ப்ரவ்ருத்தி அபவ்ருத்தி இருக்கு. இதெல்லாம் இல்லைனா அபவர்கம் இல்லை. கொடுத்த தானத்துக்கு பதிலாக அத்யம் என்பது வருகிறது. ஸத்ய காலாந்த்ரத்தில் பலன் உண்டு என்றால் காலாந்திரத்தில் பலன் இல்லை என்பது இன்னொரு பக்ஷம்.

“உத்பாத் வேதர்ஷனாத்” என்றால் உண்டாகிறது, ரக்ஷிகிறது என்று உள்ளது. “வ்ருஷத்தே வ்ருஷபலது” உண்டாகியது என்றால் பலனை கொடுத்துவிடுகிறது. காரணம் இருந்தால் தான் காரியம். கர்மா இருந்தால் அதற்கு பலன் என்பது கண்டிப்பாக உண்டு. பல உண்டாகிறது என்பது வ்ருத்தி சிலருக்கு.

“புத்தி ஸித்தத்து அஸது” புத்தி ஸித்தமானது எப்படி இருக்கு அஸது. இருக்கின்றது அழியாது உண்டாகிறது தான் அழியும். கர்ஸது ஸத்தத்தினால் அது அஸது ஆகாது. ஆஸ்ரே என்பது வருஷ பல உத்பதி. அனாஸ்ரியமாக இருந்தால் உத்பத்தி பேதர்ஷனாத். உத்பத்தி என்பது பேதம் உண்டு என்பது தெரிகிறது.

வ்யாகாதி பலன் என்பது உத்பதி பேத தர்ஷனாமாக உள்ளது. ஞானமாத்ரி ஸித்தம் ஆனால் அதற்கு புத்தி இல்லை பேதம் இல்லை. ஆஸ்ரே என்பது இல்லை என்றால் வருஷ பல உத்பாதி ஒளபாதிகமான ஹேதுவா இருக்கு. ஹேதுவே இல்லை என்றால் பலன் என்பதே கிடையாது. புத்தி ஏற்கனவே இருக்குங்கிறவாளுக்கும் புத்தி என்பது இருக்கின்றது என்பவருக்கும் விரோதம்.

பலன் இருந்தா புத்தி ஸித்தமா இருந்தால் ஞானம் உண்டு ஞானம் இல்லாதவனுக்கு ஸித்தமே இல்லை என்று அர்த்தம். ப்ரீதி விஷயமா இருக்கா என்றால் அத சேதிக்க முடியாது. புத்ர, ஸ்ரீ, கூட இருக்கவாறும் என்பது உண்டு பண்ண வேண்டியது இல்லை. ஸம்பந்தத்தினால் பலத்தில் உத்பத்தி உண்டு என்றால் பலத்தில் என்ன உள்ளது ஒளபஜாதிக பலன் இருக்கு.

இதெல்லாம் பெரிய விஷயம் கிடையாது உனக்குனு இருந்தால் அது உனக்கு
தான் உனக்கு இல்லைனு இருந்தால் அது என்னிக்குமே உனக்கு இல்லை
என்பது வேதாந்திகளோட பலஜாரம்.

“ஸத்ய காலாந்தரிய யச்ச: பல நிஷ்பத்தே ஸம்ஸய:

காலாந்தரேனா நிஷ்பத்தி ஹேது விநாஸாத்

ப்ராநிஷ்பத்தே வருஷபலது தத் ஸ்யாது

ந ஸது ந அஸது

ஸத ஸதோ வைதன்யாது

உத்பாத் வேததர்ஸநாது புத்தி ஸித்தந்து தத ஸதே

ஆஸ்ரே விஷ்ரேகாது வருஷபலேத் நித்ய ஹேது:

ஆத்மாஸ ரித்வேதாது ப்ரீதே ஆத்மஸ வேதாது அப்ரயக்ஷவேத:

புத்ர ஸ்ரீ பஸுபரிஹ்ஸது ஹிரன்ய அன்னாதி ப்ரம்ய தேஸாது

த ஸம்மாந்து பல நிஷ்பதி த்வேஷ பல ஜ்யாத உபஜார:”

பத்து ஸூத்திரத்திலும் ஸத்ய காலாந்தர் பலன் எப்படி உள்ளது என்று

உள்ளது.

